Podróż poślubna do Kutna – Andrzej Rosiewicz

Miła, czemu jesteś taka smutna,
Gdy jedziemy już do Kutna złączyć nasz los?
Pomyśl - kiedy już będziemy w Kutnie,
Może będzie jeszcze smutniej? Tak dzień i noc
Szkoda, jesteś jeszcze taka młoda,
Autentyczna twa uroda przykuwa wzrok
Lecz choć siedzę o krok, ty patrzysz w okno,
A za oknem cały rok drzewa mokną,
A za oknem wciąż deszczem pluszcze złowieszczy wiatr
Pomyśl - wszystko szybko tak przeleci,
Przyjdą potem na świat dzieci smutne, jak ty
Pomyśl - zaczną potem się dramaty:
Dzieci z mamą, z żoną taty, zaczną się łzy
Miła, czemu jesteś taka smutna?
Dojeżdżamy już do Kutna złączyć nasz los
Pomyśl - kiedy już będziemy w Kutnie,
Może będzie jeszcze smutniej? Tak dzień i noc
Pomyśl - kiedy już będziemy w Kutnie,
Może będzie jeszcze smutniej? Tak dzień i noc
Tak dzień i noc Tak dzień i noc Tak dzień i noc?

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych